

P r o t o k o l

o veřejném zasedání konaném ve dnech 16. - 19. října 1990 u Nejvyššího soudu ČSFR o stížnosti generálního prokurátora ČSFR pro porušení zákona v trestní věci proti obv. Romanu Brázdovi a spol., vedené u krajského soudu v Bratislavě pod sp.zn. 1 T 6/82.

P ř í t o m n i :

Předseda senátu: JUDr.Vladimír Veselý

Soudci: JUDr.Edamar Krhut-zpravodaj
 JUDr.Igor Burger
 JUDr.Ladislav Červenka, CSc.
 JUDr.Karel Hasch

Zapisovatelka: Marta Lesniaková

Za GP ČSFR: JUDr.Tomáš Absolon

Obvinění:

Roman Brázda - osobně

ing.Miloš Kocúr - předveden
 z výkonu trestu

ing.Milan Andrášik - předveden
 z výkonu trestu

ing.Pavol Beďač - osobně

ing.František Čerman - osobně

Obhájci:

JUDr.Vladislav Vrba,
 plná moc 16.5.1990

JUDr.Kamil Beresecký,
 plná moc 7.5.1990

JUDr.Jana Závodská,
 plná moc 7.5.1990

JUDr.Vladislav Vrba,
 plná moc 14.5.1990

JUDr.Zdeněk Pokorný
 plná moc 5.5.1990

Stanislav Dubravický - předveden
z výkonu trestu

JUDr. Vladimír Vargic
plná moc 16.5.1990

Juraj Lachman - osobně

JUDr. Ivan Kochanský
plná moc 10.5.1990

Veřejné zasedání zahájil předseda senátu v 9.00 hod. oznámením, že bude projednána stížnost pro porušení zákona podaná generálním prokurátorem ČSFR ve prospěch obv. Romana Brázdy a spol. proti usnesení Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 25.4.1983 sp.zn. I TO 17/83.

Zjištěno, že při vyrozumění generálního prokurátora ČSFR, obviněných i jejich obhájců o termínu veřejného zasedání byla zachována nejméně 5ti denní lhůta ve smyslu § 233 tr.ř.

Člen senátu JUDr. Edamar Krhut podal na základě spisu zprávu o stavu věci, zaměřenou na otázky, které je třeba řešit.

V 11.35 hod. přerušeno veřejné zasedání k polední přestávce.

Ve veřejném zasedání pokračováno ve 13.05 hod. podáváním zprávy.

Veřejné zasedání přerušeno v 15.35 hod. s tím, že se bude pokračovat dne 17.10.1990 v 9 hod.

zapisovatelka

Pokračováno ve veřejném zasedání 17.10.1990 v 9.05 hod. ve stejném složení senátu - za přítomnosti prokurátora JUDr. Jana Lindy a zvolených obhájců mimo dr. Pokorného, jehož substituci přebírá dr. Vrba. Přítomni všichni obvinění. Zapisovatelka Jana Lysá.

V 9.15 hod. se dostavil dr. Pokorný.

V 9.45 hod. odchází obhájce dr. Vrba, substituci přebírá dr. Pokorný.

Po podání zprávy o stavu věci k dotazu předsedy senátu, zda má být zpráva doplněna, žádá obhájkyň dr. Závodská o podrobnější zprávu z výpovědí svědků Igora Urbánka v přípravném řízení na čl. 1279 a násl. a u hlavního líčení ohledně vztahu k poškozené Cervanové a ohledně její tašky, dále z výpovědí svědkyně Bohuslavy Bublincové na čl. 1425 a násl. a Mlynarčíkové na čl. 1480 a násl. ohledně typu auta a zadních světel.

Nato v 10.20 hod. veřejné zasedání přerušeno.

Ve veřejném zasedání pokračováno v 10.35 hod. přečteny pasáže z výpovědí svědka Urbánka v přípravném řízení a při hlavním líčení k požadované otázce a části výpovědí svědkyně Mlynarčíkové a Bublincové k požadované otázce.

Poté předseda senátu vyložil obsah spisu odboru vyšetřování VB Správy SNB hl.m. Bratislavy a Západoslovenského kraje ČVS 38/86 v trestní věci obv. Jána Hrmu a spol. Ze spisu jmenovitě přečetl usnesení o zahájení trestního stíhání, znalecký posudek Kriminologického ústavu VB ze dne 27.10.1976, usnesení o zastavení trestního stíhání, protokol o konfrontaci mezi obv. Hrmu a svědkem Lukáčem Karabinošem, protokoly o výslechu svědka Karabinoše ze dne 1.9.1976 a 2.9.1986, výpovědi svědkyně Jaroslavy Dvořákové z 16.2.1977, Marie Sečkářové ze dne 17.2.1977, Jindřišky Šajerové ze dne 16.2.1977, protokoly o konfrontaci mezi svědkem Ladislavem Benedikovičem a dr. Marianem Švorcem ze dne 21.12.1976 a mezi dr. Marianem Švorcem a Janou Švorcovou z 22.12.1976.

Obvinění dotázání podle § 214 tr.ř.

Obv. Beďač uvádí: byly snímané pachové stopy a je tedy otázka, zda byly prováděny i k obv. Hrmovi.

Obv. Kocúr uvádí: mělo by být zjištěno, zda také svědek Karabinoš měl předloženy fotografie a příp. poznal poškozenou a dále, že by mělo být ověřeno, jak byly odebrány a zkoumány vzorky vody.

Dále předseda senátu přečetl:

Zprávu HVP z 20.6.1990 zn. HVn 772/90-8

- obv. Beďač k tomu uvádí: já jsem byl dne 26.8.1981 při výsledku bit. Podal jsem o tom oznámení u náčelníka věznice, generálního prokurátora a na to pak bylo zahájeno trestní stíhání ^{proti mně} pod zn. 38 Vp/81 u okresní prokuratury Bratislava-venkov. Vyšetřování bylo dovedeno do konce, spisy byly uzavřeny, ale před soud jsem postaven nebyl. Bylo mně sděleno mým obhájcem dr.Kubalem, že moje oznámení bylo shledáno jako oprávněné. Žádné usnesení o zastavení trestního stíhání jsem však nedostal.

Zpráva FMV zn. IM-970/40-90 z 20.6.1990

- bez připomínek.

Přípis GP SR z 2.7.1990 zn. II/1/GPt 416/81-48

- bez připomínek.

Zpráva FS VB z 3.7.1990 zn. FB-518/FK-3-90

- bez připomínek.

Zpráva MV SR z 13.7.1990 zn. VV-106/1990

- obv. Beďač k tomu uvádí: zaráží mě tvrzení, že už v r.1978 za mne intervenoval můj bývalý tchán plk.Bona. Proti mně všechno začalo teprve v červnu nebo červenci 1981.

Zpráva MV SR z 16.7.1990 zn. VB-566/10-90

- bez připomínek.

Zpráva MV SR ze 17.7.1990 zn. IM 231/90

- obv. Beďač k tomu uvádí: já jsem byl vyslýchán celkem 24x, ovšem nebyl se mnou někdy sepsán protokol a bývalo to bez přítomnosti obhájce.
- obv. Kocúr uvádí: mám spočítáno, že jsem byl vyslýchán celkem 31x, z toho 9x nebyl sepsán protokol a 7x jsem byl vyslýchán bez přítomnosti obhájce. Není pravdou, že by nedocházelo k ovlivňování. Mohu to doložit tím, že jsem někdy vypověděl vyloženě nepravdivé skutečnosti, které pak bezprostředně na to se objevily ve výpovědi Beňové. Ta si je nemohla vymyslet.
- obv. Brázda: já jsem byl vyslýchán celkem 28x a byl jsem v době výslechu bit.
- obv. Lachman uvádí: co jsem byl vzat do vazby, byl jsem vyslýchán prakticky každý den.
- obv. Dubravický: počet výslechů nevím, ale bylo to mnohem více, než uvádí zpráva.

Ve 12.10 hod. jednání přerušeno k polední přestávce.

Ve 13 hod. pokračováno ve veřejném zasedání. Je přítomen již obhájce dr.V.Vrba.

Čte se dále zpráva odboru vyšetřování VB Správy SNB hl.m. Bratislavy a Západoslovenského kraje z 13.7.1990 ČVS VV 38/1976 s připojenou zprávou Geologického ústavu Bratislava z 19.11.1981

- bez připomínek.

Zpráva Kriminalistického ústavu z 8.10.1990 zn. FV-555/KÚ-90

- bez připomínek.

Přistoupeno k výslechu svědků.

Svědék Dr. Pavel S l o p o v s k ý, nar. 15.2.1924 Nový Klenovec (SSSR), důchodce, bytem Bratislava, Novomeského 26, OP 228 844 BY-77, poučen podle § 97 odst.1, § 101 odst.1 tr.ř., dále o právu odepřít výpověď podle § 100 tr.ř. Po poučení vypovídá:

Pracoval jsem jako náčelník Správy vyšetřování MV SR v Bratislavě. Nebyl jsem tedy v přímém výkonu, měl jsem na starosti celou oblast vyšetřování na Slovensku. V této věci se pamatuji, že byla nalezena v řece Čierná Voda mrtvola ženy a že tehdy někdo z kriminalistů za mnou přišel a přinesl mi fotografii této ženy. Obdržel jsem od toho kriminalisty původní fotografii poškozené a byl jsem požádán, abych seznámil s věcí jejího otce, který byl podplukovníkem armády. To zřejmě proto, že nikdo s ním o tom nechtěl hovořit.

Já jsem blíže vyšetřování nesledoval, vím ovšem, že původně byli zajištěni tři mladíci, kteří byli z vraždy podezřelí. Jeden z nich byl z Piešťan, ti další dva snad z Bratislavy. Vzpomínám si, že ten jeden se jmenoval Hrmo. Pamatuji si to proto, že si podal na prokuraturu stížnost v tom směru, že mu nechtějí prověřit jeho údaje. Tvrdil, že tehdy v Bratislavě nebyl. Já jsem tehdy šel s některým prokurátorem za ním do věznice, kde byl Hrmo vyslechnut. Poté jsem udělal opatření, aby jeho údaje byly ověřeny. Vzpomínám si, že skutečně se pak prokázalo, že v kritické době nebyl v Bratislavě, nýbrž někde v Piešťanech s nějakými ženami z Čech nebo z Moravy. Jak jsem již uvedl, podrobně jsem průběh vyšetřování nesledoval. Byl jsem informován jen sporadicky, nevylučuji, že jsem se mohl zúčastnit i některé porady v této záležitosti. Mohu však říci, že jsem byl od vyšetřování odstaven, neboť tam byla zřízena zvláštní skupina. Víím, že byli zajištěni další pachatelé, o nichž jsem se z novin dozvěděl, že jsou z Nitry. Neměl jsem v ruce ani žádný vyšetřovací materiál. Víím, že v Bratislavě se o věc zajímal tehdejší náměstek MV ČSSR gen.Pješčak i náměstek ministra vnitra SSR. Znovu zdůrazňuji, že já jsem byl dán bokem. S operativními pracovníky jsem se nestýkal. Nevylučuji samozřejmě, že jsem s někým z nich přišel do styku, ale v této věci jsem s nimi nejednal.

Vím, že tam byl operativní pracovník jménem Stanko, byl tam i někdo z Prahy, ale oni byli v jiné budově a nepřicházel jsem s nimi do styku. Na otázku, proč se o věc zajímal gen.Pješčak příp. i další osobnosti, nemohu přesně odpovědět. Má osobní domněnka je taková, že nedaří-li se závažná věc objasnit, po jednom roce se dělá vyhodnocení a začíná se pracovníkům, kteří na této věci dělají, šlapat na paty. Já jsem v průběhu vyšetřování ani později nepřišel do styku s nikým z obviněných ani s jejich rodinnými příslušníky. Neměl jsem v ruce ani žádnou stížnost a tudíž jsem žádnou neřešil. Není mi známo, zda se o věc zajímaly další význačné osobnosti, ať již státní nebo stranické, myšleno z KSČ. Vzpomínám si, že jsem se někdy později dozvěděl z novin, že otec poškozené, onen podplukovník měl v Praze dostávat nějaké vyznamenání, ale odmítl je s tím, že je nepřevzme, dokud nebude zjištěn vrah jeho dcery. Na opakovaný dotaz uvádím, že se mnou skutečně žádná další osobnost o věci nehovořila. Nevím o tom ani z doslechu. Je pravda, že na Slovensku se již tehdy o tomto případě hodně hovořilo, ale já jsem to pokládal za běžný případ jako každý jiný. Nemohu se vyjádřit k otázce, proč vyšetřování v této věci trvalo tak dlouho a proč obvinění proti těmto pachatelům bylo vzneseno až s pětiletým zpožděním. Na otázku, zda ze strany jiných orgánů nebo osob docházelo k zásahům do vyšetřování uvádím, že na naší úrovni rozhodně ne. Jestli tomu tak bylo u nižší složky, to nemohu říci. Na vyšetřování této věci se účastnili vyšetřovatelé i z jiných slovenských krajů, ale jména si nepamatuji.

Nemohu říci, že by mi někdo vytýkal průtahy ve vyšetřování, resp. zjištění pachatele. Když bylo trestní stíhání proti prvému pachateli zastaveno, převzala věc kriminální služba. Nevím, jestli kriminální službě někdo vytýkal, že dlouho nemůže pachatele zjistit. Já osobně jsem neinformoval žádné stranické orgány o této věci, to mohl v našem systému dělat jen ministr vnitra. To je všechno, co sám mohu k věci uvést.

S pplk. Cervanem jsem jednal pouze 1x, když jsem tehdy za ním šel po nálezů mrtvoly jeho dcery. Jméno pplk. Bona mi nic neříká.

K dotazu člena senátu: Pokud jsem uvedl, že jsem se cítil v této věci odstavený, nevzpomínám si, že bych v jiném případě vraždy se takto cítil. Ale stávalo se to v případech ekonomického charakteru.

K dotazu obhájce dr.Vrby: Já jsem měl k dispozici jenom jednu fotografii té dívky, žádnou jinou. Jak jsem již uvedl, přinesl mi tuto fotografii někdo z kriminalistů. Jak to bylo se zjištěním totožnosti, já přesně nevím. Pokud jde o lhůty pro přezkoumávání neobjasněných věcí, bývalo to tak půl roku až jeden rok. Pak se to dávalo kriminální službě, my už jsme se tím dále nezabývali. Operativní svodky samozřejmě existovaly, ale podklady pro ně, jako v tomto případě, dávali především pracovníci kriminální služby. Rozdělovník operativních svodek byl na ministerstvu, já sám ho neznám. Nemohu říci, zda se tyto svodky dávaly k dispozici politickým orgánům. Pokud jde o otázku, zda ve svodce byl popis těla poškozené, v jakém stavu byla nalezena, na to se nepamatuji. Já jsem s pplk. Cervanem hovořil jen o tom, zda na fotografii je jeho dcera, když řekl, že ano, další pracovníci pak s ním šli do pitevny. Po zastavení stíhání obv.Hrmo jsme už my jako vyšetřovatelé na věci nepracovali, protože jsme neměli podklady. Ke zvláštní skupině mohu říci tolik, že vyšetřovatelé tam byli zvaní jen tehdy, když bylo třeba něco zadokumentovat. Pokud jde o kritiku na nečinnost v tomto případě, já sám jsem kritizován nebyl. To, že jsem byl - jak jsem uvedl - odstaven, nesouviselo s tím, že bychom byli nečinní.

K dotazu dr.Āerešeckého: V závažném případě je pravidlem, že se vytváří zvláštní skupina na úrovni ministra vnitra republiky. Zda průběh vyšetřování kontroloval náměstek ministra, nemohu říci. Já sám jsem kontrolu neprováděl. Myslím si, že kontrolu prováděl krajský náčelník, je ovšem možné, že i náměstci ministra takovou kontrolu prováděli.

K dotazu dr.Závodské: Materiály speciální skupiny se vyhodnocují a vyhodnocený materiál se předává odboru vyšetřování k zahájení trestního stíhání. Jak to bylo v tomto případě nemohu uvést, protože jsem tento materiál neviděl. Speciální skupina se zřizovala v každé závažné věci, mohu říci, že prakticky v každé vraždě, kterých bylo na Slovensku ročně 50-80. Kromě toho se skupina zřizovala v závažných případech havárií, požárů apod.

K dotazu dr.Vargice: Pokud jsem jednal s pplk. Cervanem nebyl to procesní úkon. Pplk.Cervan tehdy jenom věděl, že jeho dcera je nezvěstná. Nevěděl ještě, že je mrtvá. Pokud jde o operativní svodky, může se tam uvádět popis nalezeného těla, ale také nemusí. Svodky se vyhotovují ze dne na den.

K dotazu dr.Pokorného: Já jsem ve funkci náčelníka Správy vyšetřování VB působil od května 1975 do konce r.1981. Pak jsem odcházel do důchodu, po vážném onemocnění. Tu službu, kterou po mně v tomto případě kriminalisté žádali, jsem nepovažoval za nic nenormálního. Tehdy jsem již věděl, že poškozená byla nezvěstná. Původ fotografie, jež mi byla předložena, jsem neznal.

K dotazu dr.Kochanského: Bylo všeobecně známo, že Cervanová je nezvěstná. Kdo poznal mrtvolu, že je to právě Cervanová, to nemohu uvést.

K dotazu předsedy senátu: V době, kdy jsem se setkal s pplk. Cervanem jsem ještě nevěděl, že nalezená mrtvola je právě Ľudmila Cervanová. Na dotaz, jaký tedy mělo smysl ukazovat panu Cervanovi fotografii jeho dcery, uvádím, že po ní bylo vyhlášeno pátrání a já jsem se tedy p.Cervana ptal, zda je to jeho dcera. Neříkal jsem mu, že je mrtvá.

K žádosti dr.Pokorného se protokuluje z výpovědi svědka: Tento postup, kdy takto byla předložena fotografie poškozené, byl výjimečný a nevyskytoval se v jiných věcech.

K dotazu obv.Brázdy: Já jsem politické orgány neinformoval, není mi známo, zda tak činil gen.Pješčak.

K dotazu obv.Kocúra: K vyšetřování závažných věcí byli přibíráni vyšetřovatelé z celého Slovenska, v méně závažných případech z kraje.

K dotazu obv.Bedače: Pokud jde o otázku, zda ve všech závažných případech byla věc sledována gen.Pješčakem, uvádím, že každý takový případ byl sledován ministerstvem vnitra SR. Z Prahy se nám obvykle do toho nikdo nepletl.

K dotazu obv.Čermana: Jak už jsem řekl, my jsme po přerušení trestního stíhání věc předali kriminální službě, zda to pak sledoval někdo z FMV, nemohu říci.

Obv.Lachman: Já jsem byl vyslýchán někdy v říjnu 1981, bylo tam více lidí, celkem asi 6 a byl při tom i tento svědek.

K tomu svědek uvádí: Nemohu to potvrdit. V té době jsem už byl nemocen a byl jsem v nemocnici, ale nemohu vyloučit, že jsem se tam ocitnul.

Obvinění dále dotázáni podle § 214 tr.ř., zda mají k této výpovědi další připomínky. Nikdo z obviněných připomínky nemá.

Svědek nežádá svědečné.

Svědek Eduard Pálka, nar. 16.3.1925 v Komárně, okr. Uherské Hradiště, důchodce, bytem Praha 4, Rytířova 785, OP 501 288 SS-55, poučen dle § 97 odst.1, § 101 odst.1 tr.ř., dále o právu odepřít výpověď podle § 100 tr.ř. Po poučení vypovídá:

V roce 1976 jsem vykonával funkci zástupce náčelníka Kriminálního ústavu VB, předtím jsem pracoval ve vysoké funkci jako

kriminalista. Byl jsem požádán gen. Pathym, zda bych nepřevzal věc vraždy poškozené Cervanové. Já jsem s tím souhlasil a věc jsem převzal. Pokyn k vytvoření zvláštní skupiny dal tehdejší ministr Obzina prostřednictvím náměstka gen. Pješčaka. Bylo to někdy na přelomu let 1976-1977, kdy se v Bratislavě takto vytvořila zvláštní skupina. Bylo to proto, že šlo o případ mimořádně závažný, který na Slovensku vzbudil značný rozruch, docházely dopisy pracujících, zejména kolektivů žen apod. Velký tlak vyvíjela také matka poškozené, která psala dopisy na všechny možné strany, předsedovi vlády a mnoha dalším. Když jsem převzal práci v této zvláštní skupině, neznal jsem stav vyšetřování do té doby probíhajícího. Věděl jsem jenom, že na Kriminalistickém ústavu byly prováděny nějaké expertízy, nevím však s jakým výsledkem. Bylo mi také známo, že o pachateli byla jediná verze, totiž Ján Hrmo. Já jsem pak nechal tuto verzi prověřit a velmi rychle jsme J. Hrmo vyloučili, neboť svědecky se prokázalo, že v té době byl v určité společnosti v Piešťanech. Já jsem provedl vyhodnocení všech spisů, byly to stovky protokolů. Bylo to velmi obtížné zjišťovat, neboť v době činu internáty byly uvolněny pro účastníky letní aktivity studentů, takže tam nebydleli ti, kteří internáty pravidelně obývali, ale byli tam lidé ze všech koutů republiky. Naší snahou bylo zjistit co nejvíce účastníků diskotéky i osob, které v té době na internátu bydlely. Při ustanovování diskotéky byla situace složitá, neboť někteří nemluvili pravdu, vymýšleli si apod. Vzpomínám si, že svědek Hlavanda, který učil na některé fakultě, nám pak potvrdil, že se na diskotéce setkal s některými účastníky z Nitry, konkrétně s Andrášikem. V podobném směru hovořil svědek Antošovský, vím, že konkrétně uváděl přítomnost Nitrančanů na diskotéce. Nevzpomínám si, zda uváděl i konkrétní jména. Dále to byl pracovník ÚV SSM na Slovensku Ľokár, který udržoval milostné styky s Beňovou. Ten mi sdělil, že Beňová měla na diskotéce známé z Nitry. Také se zmínil o tom, že Beňová mu sdělila, že její kamarádi provedli něco hrozného, a uvažovala, zda se to má oznámit. Zůstává ovšem skutečností, že tenhle údaj ani později blíže nevysvětlil. My jsme ovšem předpokládali, že to bude mít souvislost s naším případem. Pamatuji se také, že někteří, s nimiž jsme hovořili, účast na diskotéce popírali. Konkrétně šlo o Andrášika a Čermana, ale účast

na diskotéce popírali i Urbánek a dr. Škrobánek. Beňová připouštěla, že se diskotéky zúčastnila, ovšem popírala, že by tam byli uvedeni Nitrančané. Uváděla naproti tomu různá jména osob, o nichž se zjistilo, že tam být nemohly. Hovořil jsem také s Kocúrem. Ještě uvádím, že v té době se v Bratislavě vyskytlo více únosů žen, které byly zavlečeny někam do bytu, napájeny alkoholem a znásilněny. Tato zjištění, o nichž hovořím, jsem učinil asi 2 měsíce od převzetí práce ve zvláštní skupině. Beňová nám později potvrdila, že v kritický den jela ve výtahu, že tam byl opilý Roman Brázda a s ním jedna studentka medicíny z Nitry, kterou měla znát jiná žena. Prostřednictvím té další ženy jsme zjistili, že šlo o Zimákovou. Také jsme zjistili, že s poškozenou na diskotéce hovořil Igor Urbánek - toho jsme zjistili podle jeho popisu. Dále pak se prokázalo, že Urbánek poškozenou doprovázel, nebo chtěl doprovázet, ale že ji převzali Nitrančané. To, že poškozená byla na diskotéce, jsme zjistili od některých osob, s nimiž poškozená na té diskotéce byla. Jak jsem již hovořil, situace se zjišťováním účastníků diskotéky byla složitá, neboť šlo o brigádníky, kteří se neznali. Pokud jsem hovořil, že někteří popírali svou účast na diskotéce, pak šlo právě o Nitrančany. Na otázku proč účast popírali, uvádím, že z pochopitelných důvodů, že totiž byli podezřelí z účasti na vraždě Cermanové. Chci ještě upřesnit, že já osobně jsem hovořil pouze se dvěma obviněnými, a to Andrášikem a Čermanem. Pokud bylo protokolováno, že jsem jednal s Kocúrem, není to přesné. My jsme diskotéku úzce spojovali s vraždou Cermanové. Bylo to logické, neboť Cermanová byla na diskotéce přítomna, měli jsme svědky, kteří slyšeli volání nějaké ženy o pomoc a viděli nějaký pohyb. Kromě toho celkem logicky jsme usuzovali, že nemohl být jiný důvod popírání účasti na diskotéce, než účast na činu samém. Časově to všechno hrálo dohromady od odchodu poškozené z diskotéky až po to další, co jsme zjišťovali. Pokud jde o otázku, proč účast na diskotéce popírali i ti, kteří neměli účast na činu, pak zřejmě proto, že se na tom domlouvali. U Urbánka to došlo dokonce tak daleko, že při chůzi po Bratislavě spadl blízko něho květináč, těsně kolem hlavy. Mám za to, že to byl Urbánek, mělo by to být patrné z materiálů. S Urbánkem jsme hovořili vícekrát a nakonec připustil, že byl na diskotéce a řekl nám i to, že od něho Cermanovou převzal tuším Kocúr. Přesně nám popsal, jak to bylo na diskotéce, to vše

souhlasilo s dalšími svědky. Na podkladě výpovědi svědků Urbánka, Beňové a dalších jsme postupně uzavírali okruh podezřelých. Konkrétně svědkyně Zimáková, s níž jsem sám hovořil, mi potvrdila, že byla přítomna únosu Cervenové i jejího odvozu do Sence do termálního jezera. Později toto tvrzení vzala zpět, až znovu zase pak se k původní verzi vrátila. Mluvila ovšem o takových detailech, které nemohla znát osoba, jež by tomu nebyla přítomná. Okruh podezřelých činilo 6-7 osob, přesně si již nevzpomínám na všechna jména, vím, že tam byli Andrášik, Kocúr, Brázda, Dubravický. Je pro mne velice těžké blíže časově určit, kdy jsme k tomuto zjištění došli. Já jsem totiž v mezidobí pracoval i na jiných případech, prakticky na rok jsem z práce této skupiny vypadl. Nemohu tedy uvést rok, ve kterém jsme tato zjištění uzavřeli, mohu pouze uvést, že to všechno bylo asi půl až 3/4 roku před tím, než se začalo oficiálně vyšetřovat ve vztahu k těmto obviněným. My jsme neměli naprosto žádné pochyby o tom, že pachatelé jsou právě obvinění. Bylo naší povinností prověřit všechny možné varianty, ovšem nic jiného se nezjistilo. Chci upřesnit svou výpověď ohledně své neúčasti v činnosti skupiny. Já jsem sice pracoval i na jiných případech, ale to bylo souběžně s prací skupiny. Pokud jsem byl rok mimo činnost této skupiny, pak to bylo proto, že jsem se vrátil do Prahy ke své práci zástupce náčelníka KÚ VB. Znovu jsem pak začal pracovat ve skupině proto, že věc uvízla na mrtvém bodě. Chci ovšem říci, že již v době svého návratu do Prahy jsem byl jednoznačně přesvědčen, že pachatelé jsou právě ti z Nitry. Nemohu časově upřesnit, kdy jsem se vracel do Prahy, mohlo to být asi za rok a půl od zahájení mé činnosti ve skupině. Ještě se chci vrátit k době před svým návratem do Prahy. Je pravda, že už tehdy jsem byl přesvědčen, že pachatelé jsou právě obvinění, ale nebylo to možno spolehlivě důkazně podložit. Proto tedy nebylo možno případ realizovat. V té souvislosti uvádím, že svědkyně Beňová či další popírali účast na diskotéce, resp. nebylo jasné, kdo na diskotéce byl, a že pracovníci vyšetřovacího odboru v Bratislavě vzhledem k těmto rozporům zadrželi na 48 hod. některé osoby podle zákona o SNB. Konkrétně, pokud si vzpomínám, šlo o Beňovou, Andrášika, snad i Čermana. Já osobně jsem žádný pokyn k jejich zadržení nedával, provedli to vyšetřovatelé, možná

v dohodě s náměstkem ministra, konkrétně šlo o náměstka Pješčaka, a pro upřesnění dodávám, že já jsem s takovým postupem souhlasil a dal jsem k němu podnět, ovšem vlastní rozhodnutí vydal náměstek Pješčak.

Já jsem neinformoval žádné státní či stranické činitele, pouze jsem sděloval výsledky šetření náměstkovi Pješčakovi. Zda on někoho informoval, to nevím. Já jsem při letu do Bratislavy naším zvláštním letadlem letěl také s Lenártem, hovořili jsme o všem možném, ale o tento případ se on nezajímal. Nanejvýš tam mohlo padnout něco v tom smyslu, že jsme na dobré stopě. Chci sám dodat, že jsem se z novin dočetl o jakýchsi zvláštních pravomocích, které jsem v Bratislavě měl mít, ale nic takového nebyla pravda. Já jsem měl jenom práci, která byla obtížná a složitá. Nehovořil jsem se žádným stranickým činitelem, nikdo v tom smyslu mě neovlivňoval. Z novin jsem se dočetl, že na věci měl mimořádný zájem Husák a nevím kdo ještě, ale já jsem nic takového nepocítil. Kromě Pješčaka jsem o věcech hovořil s tehdejšími slovenským ministrem vnitra Lazarem. Neslyšel jsem ani, že by si někdo z vyšetřovatelů stěžoval, že mu někdo zasahuje do pravomoci. Na přímý dotaz uvádím, že na tomto případě nebylo nic vykonstruováno. Já jsem zpracovával řadu případů i na Slovensku, a to i po tomto případě, ale nikdo mi do toho nezasahoval, protože mi důvěřovali.

Ještě dodávám, že jsem hovořil s panem Andrášikem, otcem obviněného, v jeho kanceláři. V té době jsme ještě nepodezřívali jeho syna z účasti na činu, i když jsme věděli, že o tom má nějakou vědomost. Hovořil jsem s p. Andrášikem proto, že jeho syn se různě vykrucoval a nechtěl nám říci pravdu. V této souvislosti jsem p. Andrášikovi řekl, že na případu mají zájem přední státní a straníční činitelé. To jsem uvedl proto, že jsem se tak domníval, i když mi to nikdo neřekl. Vyplývalo to ze skutečnosti, že matka poškozené psala dopisy na různá místa a že ministr rozhodl o vytvoření zvláštní skupiny. Chci se v této souvislosti ještě zmínit o tom, že v Bratislavě bylo více únosů a znásilnění žen, šlo i o podobný

případ, kdy byla unesena studentka z internátu, resp. z klubu podobným autem světlé barvy s poznávací značkou NR a jeden z pachatelů byl ostatními jmenován Roman nebo Robert. Víím, že byly podány na naši činnost stížnosti, konkrétně na mou osobu byla podána jedna stížnost, o níž víím; stěžovala si matka Zimákové, že v jednom případě její dceru odvážel autem samotný příslušník SNB bez přítomnosti další osoby, na můj pokyn. Možná, že tam bylo něco dalšího. K tomu jsem pak psal vyjádření. S pplk. Bonou jsem také jednal, protože byl tchánem Čermana. Hovořili jsme spolu velmi slušně a já jsem se chtěl dozvědět něco více o celé věci, neboť jsme předpokládali, že Čerman o případu něco ví. Rozešli jsme se v dobrém.

K dotazům členů senátu: Jednání s pplk. Bonou nemělo žádný vliv na průběh operativního šetření. Na otázku, proč všechno tak dlouho trvalo, uvádím, že šlo o mimořádně složitý případ, který se navíc dostal do složité situace poté, kdy bylo zastaveno trestní stíhání Jána Hrmo. Všichni totiž byli původně přesvědčeni, že Hrmo je pachatelem. My jsme tedy začínali úplně znovu poté, kdy Hrmo byl jako pachatel vyloučen. Absolutně žádné jiné důvody pro dlouhé trvání celého případu tu nebyly. Jednání s otcem obv. Andrášika bylo velice krátké. My jsme si s ním potřebovali vyjasnit některé věci, neboť nám bylo známo, že tehdy byl v Brně a pak se stavoval v Bratislavě u syna. Pan Andrášik však byl arogantní, takže jsme jednání s ním brzo ukončili. Byl se mnou ještě příslušník VB Rohan a žádným způsobem jsme p. Andrášikovi nevyhrožovali.

K dotazům prokurátora: Na otázku, zda jsme prověřovali skupinu kolem Urbánka jako možných pachatelů, uvádím, že jsme prověřovali obrovské množství osob z účastníků diskotéky. Zjistili jsme, že Urbánek byl ve společnosti Škrobánka, který pak kolem půlnoci rychlíkem odjížděl do Prahy za milou. Urbánka jsme neměli důvod dále podezřívát vzhledem k jeho charakteru, i proto, že žádnou společnost kolem sebe neměl, byl tam jenom se Škrobánkem, takže potom zůstal sám a navíc jeho kontakt s poškozenou byl přeruš

Kocúrem. Prověřovali jsme také všechna světlá auta podobného typu, která se kolem diskotéky vyskytla, každý majitel byl důsledně prověřován. Hledali jsme i souvislosti s dalšími podobnými případy únosů, kterých v Bratislavě bylo kolem 16, také jsme nic konkrétního nezjistili.

K dotazům dr.Vrby: Když jsem odcházel zpět do Prahy a byl jsem přesvědčen o obviněných jako pachatelích, byla uskutečněna porada s náměstkem ministra Pješčakem a zkušenými kriminalisty, kteří na této věci nepracovali. Ti se ztotožnili s mým názorem. Pouze náměstek ministra nezaujal konkrétní stanovisko. Skupinu potom převzal pplk. Polívka z Bratislavy. Když jsem se po roce vrátil a zjistil jsem, že se s tím nahnulo, navrhl jsem rozpustit skupinu a začal jsem sám pracovat jako orgán. S panem Andrášikem starším jsem hovořil v té první etapě před svým návratem do Prahy. Se Zimákovou jsme hovořili jako s účastnicí té party, ovšem vystupovala jako svědkyně. V žádném případě jsme jí nic neslibovali, když bude vypovídat jako svědkyně. Pokud jde o Beňovou, ta byla v okruhu těch lidí ne proto, že by něco spáchala, ale bylo třeba vyjasnit, co měli spáchat její přátelé z Nitry, jak se vyjádřila před svým přítelem. Svědky, kteří slyšeli volání o pomoc, jsme měli zjištěné hned zpočátku, ještě v době, kdy jako pachatel byl Hrmo. Účast Zimákové na diskotéce jsme měli potvrzenou od Beňové, která nám rovněž řekla, jak Zimáková jela ve výtahu s Brázdou. Jak se na diskotéku dostala, to už nevím. Rekonstrukce, kterou prováděli se Zimákovou, jsem se nezúčastnil.

K dotazu dr.Berešického: To, co nám Beňová sdělila ohledně Zimákové, bylo až později po jejím zadržení někdy v závěru šetření. S Beňovou jsem hovořil před jejím zadržením vícekrát, i další pracovníci s ní hovořili, mohlo to být 5x - 10x. Na otázku, zda jsem s Beňovou hovořil o tom, že měla být někde na mejdanu, kde byla Červanová a ta byla nucena pít alkohol, a kde Beňová měla předvádět striptýz, uvádím, že o ničem takovém jsem nehovořil a ani neslyšel. Vylučuji, že by proti někomu bylo použito

fyzické násilí, stejně tak vylučuji násilí psychické, pokud za ně někdo nepokládá operativní taktiku. Rozhodně však odmítám, že bychom někomu vyhrožovali zadržením a vzetím do vazby, když nebude vypovídat. Pokud jsem se zmínil o případu, kdy byla unesena žena do bytu a byl tam jeden z pachatelů jménem Roman nebo Robert, tento případ nebyl objasněn, neboť poškozená zásadně odmítala jakoukoli spolupráci s Bezpečností.

K dotazům dr. Závodské: Operativní materiály, kde jsou všechny naše výsledky, by měly být uloženy zřejmě na Slovensku buď na ministerstvu vnitra nebo na kraji. Informativní výsledky Urbánka, Škrobánka a Zimákové jsou v těchto materiálech. O tom, že Zimáková byla zadržena na jeden měsíc, nevím. Andrášik nejprve popíral účast na diskotéce, tento výslech by rovněž měl být v materiálech. Při jednání s panem Andrášikem starším žádná konkrétní jména nepadla. Nevylučuji, že jsem mohl hovořit o Čermanovi apod. U něho jsem si chtěl ověřit účast jeho syna na diskotéce a jeho cestu přes Bratislavu. Požadoval jsem na něm, aby působil na syna, aby nám konečně řekl, jak to bylo. Pokud jde o výsledky svědků při jejich zadržení, nevím, jak dlouho trvaly, při tom jsem nebyl. Zadržení podle zákona SNB mohlo trvat do 48 hod. Pokud jsem dříve působil v Ostravě, nemělo to žádnou souvislost s Nitrou, tam jsem předtím nikdy nebyl.

K dotazům dr. Pokorného: Pokud jde o obsah dokazování ve věci Hrmo, podrobněji jsem se s tím neseznamoval, mne zajímalo hlavně, kde Hrmo byl v době vraždy. Seznámil jsem se s výsledky některých svědků, konkrétně jde o Karabinoše, o němž vím, že označil Hrmo jako možného pachatele. Naproti tomu vím, že věrohodné svědkyně Hrmovi prokázaly alibi, zatímco Karabinoš byl opilý. S Čermanem jsem po zadržení, resp. při zadržení hovořil, celkem jsem s ním hovořil několikrát a na dotaz, zda Čerman popíral svou účast na diskotéce, uvádím, že to musí být v materiálech. Na opakovaný dotaz uvádím, že podle mne účast popíral. Víím, že na diskotéce byly přítomny také dvě Francouzky, sestry Cohenovy

z Paříže, které byly na návštěvě u Čermana. Byly také v klubu na diskotéce, což bylo zjištěno operativním šetřením. Na dotaz, zda o tom hovořil Čerman, uvádím, že o tom mluvil, ale až v závěru, poté, když jsme to zjistili jinak. Na dotaz, zda jsme prověřovali také alibi Čermana, odpovídám, že to musí být ve vyšetřovacích materiálech.

K dotazům dr.Vargice: Lidi do zvláštní skupiny vybírala Krajská správa. Byli tam i dva příslušníci z Nitry, jména si nevzpomínám. To, že někteří účastníci se dohodli na popírání své účasti na diskotéce, vyplynulo z operativního šetření. Konkrétní osobu nemohu uvést. Měli jsme více pracovních verzí, bylo jich hodně, přesný počet nemohu uvést. Jako příklad uvádím prověřování všech zaměstnanců Kafilerie, která je blízko vraždy, prověřovali jsme i to, co se objevilo v novinách, že může jít o mstu z a otce poškozené a jeho činnost v cizině apod. To vše probíhalo jak v první fázi mé účasti, tak i ve druhé fázi. Já jsem se vrátil na vlastní žádost, neboť jsem měl zájem, aby se věc objasnila. Metodu jednání s rodinnými příslušníky jsem používal i v jiných případech. Pokud jde o otázku, zda pouhé sdělení Beňové o účasti Zimákové na diskotéce a ve výtahu s Brázdou nám stačilo k závěru, že se zúčastnila nějakým způsobem na činu, uvádím, že nelze vytrhávat určité části z kontextu. Byly zde i další údaje, které jsme zjišťovali od jiných osob, jak jsem o tom již vypovídal. Ostatně Zimáková nám to pak potvrdila. S obv. Dubravickým jsem já nehovořil. Také pokud jde o popírání účasti na diskotéce jako důvod pro závěr o účasti na trestném činu, uvádím, že rovněž je nutno vycházet ze všech souvislostí. Všechny ty hovory se Zimákovou a dalšími by měly být založeny v materiálech.

K dotazům dr.Kochanského: Není mi známo, proč dr.Slopovský byl z věci vyloučen. Prvotní materiály, jako ohledání místa činu aj., jsme k dispozici měli. Pokud jde o rozpor věku poškozené a nalezené mrtvoly podle lékařky, mohu ze zkušeností říci, že prvotní ohledání není rozhodující. My jsme totožnost měli jinak ověřenou. Kdy se stala ta událost s květináčem padajícím vedle Urbánka, nemohu říci, podrobnosti neznám.

K dotazům obv.Kocúra: Pokud jde o otázku, zda jsem konfrontoval výpověď Urbánka ohledně incidentu se mnou s původními materiály, k tomu se nemohu blíže vyjádřit, nemám o tom poznatky. K otázce, zda jsem byl v r.1981 konkrétně v červnu ve vazbě v Trenčíně, uvádím, že po odevzdání věci vyšetřovatelům jsem už v této věci nepůsobil. V Trenčíně jsem nebyl, byl jsem v Leopoldově v jiné záležitosti.

K dotazům obv.Andrášika: Pokud jde o protokoly z dubna 1978, nevím, o jaké se má jednat. Výpovědi jsou k dispozici v materiálech. Žádný psychický nátlak jsme neprováděli. V době operativního šetření nebylo nic známo o účasti Zimákové na Hroně. Původní výpověď, že Cermanová odcházela sama, mám dojem, že neexistuje. Byly tam stovky rozporných výpovědí. Je mi známo, že znalecký posudek o složení vody z těla Cermanové byl prováděn, mám dojem, že voda byla dále odebrána jak z řeky, tak z termálního jezírka, ale přesně to říci nemohu.

K dotazům obv.Beďače: S pplk.Bonou jsem jednal ve velice dobrém duchu. O obviněném Beďačovi operativní šetření nebylo prováděno, teprve v závěru od nějaké ženy jsme se dozvěděli, že byl také na diskotéce. Odkud Beňová věděla, že Nitrančané měli spáchat něco hrozného, mi není známo. Pokud jde o vyčlenění Slopovského, mohu říci tolik, že my jsme prováděli operativní šetření, po předání to byla věc vyšetřovacích orgánů. Sebevraždu příslušníka SNB v Nových Zámcích jsme vyšetřovali, abychom prověřili všechny možné souvislosti. K charakteru obv. Beďače se nemohu vyjádřit, protože na něho jsme narazili až v závěru šetření.

K dotazu obv. Čermana: Nevím přesně, jak to bylo s jeho (Čermanovou) první výpovědí a s jeho účastí na diskotékách, vím jenom, že jsme prověřovali údaje ohledně sester Cohenových a zjistili jsme, že v jednom uváděném datu byly v Praze v synagoze a spaly v hotelu snad Adria, přesně nevím.

K dotazu obv. Dubravického: Nepamatuji se, že bych v době své činnosti ve skupině byl v justičním paláci v Bratislavě. Znovu opakuji, že v justičním paláci jsem za obv. Dubravickým nikdy nebyl. Po předání věci vyšetřovací součásti Rohan nadále spolupracoval s orgány vyšetřování.

K dotazu obv. Čermana: Neřekl jsem nic takového - v rozhovoru s pplk. Bonou - že jsou rodina vrahů a že je třeba je pozavírat. Někáká stížnost psaná Čermanem se mi do ruky nedostala.

K dotazu Andrášika: Trvám na tom, že po předání věci vyšetřovací součásti jsem již dále na ní nepracoval, ale provedl jsem jediný úkon týkající se právě ověření dat kolem sester Cohenových.

Obvinění dotázaní podle § 214 uvádějí:

Obv. Brázda: Není pravda, že bych byl ve výtahu se Zimákovou, já jsem tehdy v Bratislavě vůbec nebyl a dále celý případ byl vykonstruovaný.

Obv. Kocúr: Pokud jsem se dotazoval svědka na jeho přítomnost v Trenčíně, chci se k tomu vyjádřit takto: dne 7.7.1981 za mnou přišel mjr. Jiskra a prokurátor Valašík, při té příležitosti jsem si jim stěžoval na špatný psychický stav a oni mi slíbili odborné psychiatrické vyšetření. Asi za týden pak za mnou přišel tzv. psychiatr, ve kterém dnes poznávám přítomného svědka.

Obv. Andrášik: To, co se zde hovořilo o mém popírání, je nesmysl. Jinak pokud jde o nátlak, bylo to zejména v souvislosti se zjišťováním osob přítomných na diskotéce. Když jsem nemohl uvést konkrétní osoby, tvrdilo se, že zapírám, a byl na mne činěn nátlak. Po takovém nátlaku jsem také přikývl, že Brázda je potencionální pachatel.

Obv. Beďač: Pokud zde bylo vzpomenuto, že nějaká žena - svobodná matka - v závěru šetření hovořila o mé účasti na diskotéce, bylo to takto: o té ženě se hovořilo v r.1978 u pplk.Bony, bylo uváděno i to, že jsem otcem jejího dítěte, že se chci vetřít do komunistické rodiny apod.

Obv. Čerman: Svědek stejně jako další příslušníci na mně opakovaně prováděli psychický nátlak jak při výsleších, tak při zadržení a cestou v autě.

Svědék k tomu dodává: Obviněného Kocúra vidím dnes prvně, nikdy jsem za ním v té věznici nebyl. V době rozhovoru s pplk.Bonou jsem o žádném Beďačovi nevěděl. Jinak trvám na tom, že všechno, co jsme prováděli, dělali jsme zákonnými prostředky ve snaze objasnit závažný trestný čin.

Veřejné zasedání skončeno v 18,35 hod. s tím, že bude pokračováno dne 18.10.1990 v 9 hod.

Ve veřejném zasedání pokračováno dne 18.10.1990 v 9 hod.

Předseda senátu udělil slovo k závěrečným návrhům.

Prokurátor zdůvodňuje stížnost pro porušení zákona shodně s písemnou stížností. Nemá důvod cokoli na písemné stížnosti měnit. Nesdílí názor obviněných a obhajoby, že jde o případ demoničského komplotu státu proti obviněným. Úloha senátu bude obtížná. V dřívějších letech stejně jako letos proběhla tisková kampaň o celém případu, argumentace obviněných v této souvislosti je konjunkturální a tendenční. Nesdílí názor, že věc je konstrukcí orgánů SNB a prokuratury. Je nutno se zamyslet nad výpověďmi z toho hlediska, zda takto mohou vypadat vykonstruované výpovědi. Řízení nepochybně trpělo vadami, ale nebylo vykonstruováno. Ani dnes nelze vyloučit podezření, že pachateli jsou obvinění.

Stížnost pro porušení zákona byla podána proto, že jejich vina nebyla s jistotou prokázána. Bylo povinností vyšetřovatelů a obou soudů provést absolutně všechny důkazy k ověření podezření, tedy buď podezření potvrdit nebo vyloučit. Soud nezbavuje povinnosti provést i takový důkaz, o němž má předem pochybnosti. Prokuratura je si vědoma, že případné zrušení rozsudků přinese komplikace, ale nelze pominout zásadu, že je lépe více vinných na svobodě, než jeden nevinný ve vazbě. Soud by se měl držet při posuzování stížnosti pro porušení zákona pouze objektivních fakt, nenechat se vmanipulovat do něčeho, co se zákonností nemá nic společného, z hlediska konjunkturálního. Je zjištěna nesprávnost skutkových zjištění a rozhodnutí odvolacího soudu, alespoň podle názoru stížnosti pro porušení zákona, proto navrhuje rozhodnout ve shodě s touto stížností a věc vrátit k projednání soudu I.stupně.

Obhájce dr.Vrba: Nejvyšší soud ČSFR není soudem nalézacím, není tedy třeba rozebírat všechno. Je ovšem nutno se zabývat otázkou, zda přechod od operativního šetření na vyšetřovací orgány byl proveden zákonným způsobem a zda další postup byl rovněž zákonný. V tomto řízení před NS ČSFR byly provedeny dva svědecké důkazy. Pokud jde o svědka Slopovského, je třeba hodnotit, co neřekl. Je pozoruhodné, že náčelník správy vyšetřování se blíže nezajímá o takovou věc. Naproti tomu u svědka Pálky nutno hodnotit to, co řekl. U něho šlo o profesionální zaslepenost, dělal všechno pro to, aby dostal podezřelého před soud. Přitom si vytvořil určité kategorie, např. Urbánka si předem zařadil jako svědka a podle toho postupoval. Zadržení svědků v té fázi řízení nebylo správné. Nebyly dodrženy základní zásady řízení a soudy slepě přebíraly předložené výsledky vyšetřování. Řízení se opíralo především o svědecké výpovědi, ale bylo třeba opatřit ještě další důkazy. Byly tedy opatřeny tzv. důkazy, které jsou ovšem pochybné. Především šlo o pachové stopy, které v původním řízení hrály velkou roli, i když nejvyšší soud je pak vyřadil. V původním řízení ovšem se z těchto stop vycházelo a soud pak odmítal provádět další důkazy. Ještě k těm pachovým stopám nutno říci, že při hlavním líčení nebyly uvedeny žádné parametry s odůvodněním, že jsou tajné,

a byl předložen pouze výsledek, jemuž se mělo věřit. Dalším pochybným důkazem je sociální prognóza doc.Dobrotky. Ta posuzovala výpovědi obviněných, z čehož také první soud vycházel. Nejvyšší soud ji sice odmítl, ale v době, kdy již existovala. K rozhodnutí nejvyššího soudu lze uvést, že byl nadšen rozsudkem krajského soudu, jak je důmyslně sestaven. Proto NS ČSFR musí objektivně posuzovat to, co bylo provedeno. Další deformace je ohledně údajů obou rozhodnutí o tzv. účelové obhajobě. Je otázka, co se tím vlastně rozumí. Soudy tím argumentovaly tehdy, když chtěly odmítnout návrhy obviněných. Např. u svědkyně Vozárové nikoho nenapadlo prověřovat, zda bylo možné, aby se v rozhodné době dostala do Bratislavy. Vůbec kdyby všechno bylo tak, jak je v rozsudcích, pak i tato svědkyně měla být v této věci odsouzená. Pokud jde o dvě Francouzky, stálo by za prošetření, jak to bylo s deníkem a jeho úpravou, to v souvislosti s činností určitých našich orgánů ve Francii. Ohledně ing.Bedače možno uvést, že znalecké posudky ho hodnotí jako nikoliv silnou osobnost a tedy, když nepodleh, pak vyšetřování bylo regulerní. Taková argumentace je pochybná. Obv.Brázda v tomto řízení sehrál zvláštní roli, ovšem jeho tvrzení měla být prověřována, což se nestalo. Jistě v dané věci nešlo o žádný komplot, ale tehdejší režim měl zájem na tom, aby věc byla objasněna, neboť chtěl zachovat dojem, že je zde bezpečno a že pachatel nemůže zůstat na svobodě. Možno poukázat i na nedostatky pitevního nálezu. Závěrem tedy nutno uvést, že věc nebyla řádně vyšetřena, proto se navrhuje stížnosti vyhovět, obě rozhodnutí zrušit a věc vrátit do stádia vyšetřování.

Obhájce dr. Beresecký: Obviněný Kocúr 9 a půl roku tvrdí, že je nevinný. Kdyby byl vinný, nedomáhal by se i dnes tak vehementně přezkoumání věci. Nutno konstatovat, že orgány trestního řízení nepostupovaly podle § 2 odst.5 tr.ř. a dalších ustanovení. NS ČSFR se pokusil nahlédnout do toho, jak probíhala fáze, která předcházela zjištění pachatelů. Svědek Pálka zřejmě neměl potíže zrealizovat své podezření. V této souvislosti je nutno poukázat na opakované výsledky, přičemž nemá-li být podle trestního

řádu obviněný vyslýchán opětovně jen za účelem dosažení jeho doznání, mělo by to platit i pro předcházející šetření. Zadržení občana jen kvůli tomu, aby něco potvrdil, nesvědčí o kvalitní práci orgánů. Tímto způsobem nepochybně byl vyvíjen nátlak. K formě provádění přípravného řízení se vyjadřovali i někteří svědkové např. Zimáková, která byla několikrát zadržená, byla pak matkou nezletilého dítěte a nakonec byla právoplatně odsouzená ještě před vynesením rozsudku v této věci. Podobně svědkyně Beňová u hlavního líčení uvedla, že k vědomostem o případu dospívala až v průběhu vyšetřování. Uvedla také, že na dotazy v přípravném řízení odpovídala pouze: ano, ne. Svědek Urbánek si určitou dobu nepamatoval, že vůbec na diskotéce byl. Možno poukázat i na nedostatky ohledně vyrozumívání a účasti obhájce u výsledků obv. Kocúra. U hlavního líčení, když něco nezapadlo do výsledků přípravného řízení, bylo to posuzováno jako nevěrohodné. Nebyly odstraněny vážné rozpory. Jde např. o rozpor výpovědí Prieložné a Mlynarčíkové s výpovědí svědka Urbánka ohledně místa únosu. Jsou i další výpovědi, které byly pořízeny dříve, a které ve spise nejsou. Celkově přípravné řízení i hlavní líčení bylo vedeno jednostranně. Nejvyšší soud SR nemohl přehlédnout některé vady, např. pokud jde o pachové stopy aj. Avšak nesprávně označil neprovedení navržených důkazů pouze za formální nedostatek, což vše nesvědčí o seriózním přístupu k věci. Je třeba se zabývat i otázkou rozsivek v těle poškozené v porovnání s těmi, které byly později zjištěny ve vodě. Jestliže není spolehlivě prokázáno, že poškozená byla utopena v jezírku, nelze z toho vycházet. Podobně jde o otázku bytu, kde k činu mělo dojít. Navrhuje se vyslovit porušení zákona v obou rozhodnutích a věc vrátit do přípravného řízení.

Obhájkyňe dr. Závodská: Byla porušena nejen ustanovení trestního řádu, ale i základní zásady objektivní pravdy, volného hodnocení důkazů, práva na obhajobu a presumpce neviny. Soudy byly ovlivněny kampaní vedenou tehdy ve sdělovacích prostředcích. Spis neobsahuje několik set výpovědí, o nichž bylo včera zjištěno, že byly pořízeny. I takto spis signalizuje nesprávnosti.

Jde zejména o výpověď svědka Urbánka s řadou rozporů, a to i ve vztahu k dalším výpovědím, např. svědkyně Bublincové aj. Vyšetřovací metody, jak vyplynulo z výpovědi svědka Pálky, nebyly v souladu s trestním řádem. Lze to dokumentovat třeba z výpovědi svědkyně Beňové v návaznosti na to, co uvedl svědek Pálka, že bylo vždy trváno na vysvětlení, i když svědkyně takové tvrzení podat nemohla. Lze poukázat na rozh.č. 25/1990 Sb.rozh. ohledně nedovoleného nátlaku a neúčinného důkazu. Právo na obhajobu bylo porušeno tím, že nebyly vyslechnuty dvě Francouzky. Nejsou pochybnosti o jejich účasti na diskotéce, pak tedy měly být k věci vyslechnuty. Psychologické posudky znalce Dobrotky jsou záhadné a porušují cí presumpci nevinny. Navrhuje se tedy vyslovit porušení zákona, a to nejen v citovaných již ustanoveních v stížnosti pro porušení zákona, ale také v ust. § 2 odst.6, § 13 tr.ř., a po zrušení rozhodnutí věc vrátit do přípravného řízení.

Obhájce dr.Pokorný: Mnoho již bylo řečeno předchozími obhájci zejména dr.Vrbou ohledně porušení trestního řádu, ale i dalšími. Nutno souhlasit s generálním prokurátorem, že soud nesmí podléhat konjunkturálním vlivům, neboť by to mohlo vést k jiné chybě. Ale nelze nevidět, že jde o sedm obviněných, kteří v mladém věku byli odsouzeni k těžkým trestům. Pozornost nutno věnovat hodnocení důkazů provedených zde při veřejném zasedání. Pokud jde o svědka Slopovského, nejde jen o to, co neřekl, ale také co řekl. Jeho vyjádření vzbuzují pochybnosti o logice věci, jak lze dokumentovat na otázce tzv. identifikace poškozené. V běžných věcech před obvodními soudy se často vyskytuje tvrzení o hrozbě fyzickým násilím. V daném případě však obvinění podrobně a kvalifikovaně hovoří o psychickém nátlaku. Z tohoto pohledu nutno hodnotit jejich výpovědi v přípravném řízení. Zvláště lze poukázat na obv. Lachmana, který ve svém návrhu na obnovu píše o tom, že celý rok byl denně vyslýchán. Lze také poukázat na otázku šňůry na prádlo, s níž poškozená byla svázána. Máme jasný důkaz majitelky bytu, že žádná šňůra se v koupelně nikdy nenacházela. Pak se musí zbortit celá

stavba případu, neboť potom Lachman nemluvil pravdu, když vypo-
vídal o přinesení této šňůry. Obv. Čerman se domáhal prověření
svého alibi, což provedeno nebylo, ačkoliv u obv. Hrmy bylo pro-
věřováno. Navrhuje se tedy zrušit napadená rozhodnutí a věc vrá-
tit buď nalézacímu soudu, nebo do přípravného řízení.

V 11.15 hod. veřejné zasedání přerušeno k polední přestávce.

Ve 12.35 hod. pokračováno ve veřejném zasedání.

Obhájce dr. Vargic: U obv. Dubravického vše začíná dříve za-
držením pro jinou věc. V průběhu tohoto řízení ohledně znásilnění
a vraždy vlastně již před zahájením trestního řízení byli všichni
obvinění opětovně vyslýcháni dá se říci mnohokrát. Způsob výsle-
chu je upraven trestním řádem tak, že obviněný nesmí být donuco-
ván k výpovědi, a to ani neustálým opakováním výslechů. S ohledem
na to, co bylo zjištěno, nutno mít pochybnosti o správnosti a zá-
konnosti výslechů. Vyšetřovatel, resp. operativní orgán opaková-
ním výslechů se snažil přesvědčit vyslýchané, aby vypověděli po-
dle předem dané šablony. Obv. Dubravický se nedoznal, také někteří
další obvinění se v prvních fázích nedoznávali, proto byli opakova-
ně vyslýcháni. Porušováno bylo ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř. Je zvrá-
cený názor plk. Pálky, že popírání účasti na diskotéce mělo zakrý-
vat spáchání trestné činnosti. To je v rozporu s presumpcí nevin-
y. Obviněný se může hájit, jak uzná za vhodné, jinak jde o popření
práva na obhajobu. Povinností soudu bylo projednat všechny důkazy
opatřené v přípravném řízení a vypořádat se s nimi. Vadou je ne-
vykonání důkazů nebo hodnocení jen důkazů v neprospěch obviněných,
jak to učinil krajský soud. Např. svědkyně Zimáková byla vyslechnu-
ta 6x, z toho 3x potvrdovala a 3x popřela účast na věci. Tak u hlav-
ního líčení to popřela. Je pak otázka, proč se věřilo těm výpově-
dím z přípravného řízení, kde účast potvrdovala. Nebyly dále pro-
vedeny důkazy, které měly potvrdit alibi některých obviněných.

Stejně tak je otázka, proč nebyla věnována pozornost např. verzi o možnosti únosu Cervahové zahraničními občany. Závěrem lze konstatovat, že všechny dosud provedené důkazy bez těch, které byly navrženy generálním prokurátorem, nemohou vést k jednoznačnému závěru o vině obviněných. Proto se navrhuje zrušení obou rozhodnutí s tím, že vedle již citovaných ustanovení byla dále porušena ust. § 91 odst.1, § 92, § 164 odst.3, § 220 odst.3 tr.ř.

Obhájce dr.Kochanský: Již předchozí obhájci uvedli řadu skutečností týkajících se vad řízení. Dokazování bylo prováděno jednostranně, tendenčně v neprospěch obviněných. Je proto nutná náprava. Z výpovědi svědka Pálky vyplynulo, že účast na diskotéce byla považována za účast na trestném činu. Případné jiné verze byly zřejmě prošetřovány ihned po nálezů mrtvoly, později už nikoliv. Svědek Pálka pak sledoval už jednu verzi směrem k účastníkům diskotéky. Je zde řada nejasností např. o tom, kdo byl ve vozidle, jak se poškozená dostala z auta do domu, jaká byla situace v domě. Je zjišťováno, že se tam pilo víno, které bylo rozlito, kouřilo se, avšak ani majitelka domu nic nezpozorovala. Obv.Lachman byl zneužit k výpovědi, na níž setrval i u krajského soudu. Nebylo totiž možno stavět na výpovědi Brázdy, který své výpovědi měnil, rovněž svědkyně Vozárová výpověď změnila. Nebyl pak jediný objektivní důkaz, bylo tedy třeba doznání dalšího obviněného. K tomu právě byl zneužit obv.Lachman. Ten v prvních výpovědích tak nehovořil, teprve časem po opakovaných výsleších - když byl vyslýchán denně i bez protokolů - doznal celou věc tak, jak je v těchto protokolech. Jak mi sdělil, byl zastrašován, bál se o tom hovořit, uvedl to teprve v návrhu na obnovu. V průběhu vazby měl také návštěvu manželky, která ho přesvědčovala, aby se doznal, že bude propuštěn na svobodu. Dále mu byl do cely nasazen Janžetič, který ho nenechal v klidu, později mu byl do cely dodán pachatel trojnásobné vraždy, odsouzený k trestu smrti. Navrhuje se obě rozhodnutí zrušit a věc vrátit do přípravného řízení.

Předseda senátu udělil slovo obviněným ke konečným návrhům.

Obviněný Brázda podle písemných poznámek podrobně přednáší své výhrady k celému řízení a zejména uvádí: Moje výpovědi jsou texty o událostech, které se nikdy nestaly. Byl jsem šokován obviněním z vraždy a následným vyšetřováním. ve skutečnosti jsem nikdy nebyl toho účasten. Byly mi dávány drogy, plegomazin, deprese. Byl jsem také zbit vyšetřovatelem, později i příslušníky vazby. Výslechy byly nezákonné, byly prováděny bez obhájce. Teprve později byl obhájce přizván. V době činu jsem byl v Nitře, s žádnými Francouzky jsem se nesetkal, na diskotéce jsem nebyl. Byl jsem duševně chorý, důsledky jsem pociťoval do nedávna. Byly mi dodávány zprávy, že manželka zavraždila dítě a bude odsouzena k smrti, že jsem to všechno zavinil já, abych se oběsil. Zjistil jsem, že nemám žádnou naději, neměl jsem možnost obrany, vyšetřovatelé mohli všechno. Začal jsem reprodukovat vše, co mi vtloukali do hlavy. Dnes jsem v invalidním důchodu. Léky mi dávali stále, až jsem se zhroutil, takže hlavní líčení muselo být přerušeno. Hledal jsem protizbraň, vymyslel jsem si příběh, který se nestal. Svědci, kteří hovoří o mé účasti na diskotéce, mluví nepravdu. Později jsem si vzpomněl, že v rozhodné době jsem byl ve vinárně v Nitře. Expertízy ohledně vláken na potazích auta i ohledně mých vlasů jsou nepravdivé. Žádám o zrušení rozsudků a předání věci krajskému soudu.

Obviněný Brázda na žádost předsedy senátu předkládá svou písemnou řeč, která se zakládá do spisu.

Obviněný Kocúr: Svědek Pálka zde hovořil o jiném případě a je zřejmé, že stejná kostra případu byla předestřena i mně a ostatním. Svě zadržení jsem si nedovedl vysvětlit. Vyšetřovatelé u mě vyvolali zkratkové jednání, takže si nedovedu vysvětlit, jak jsem mohl druhý den vypovídat, co mi den předtím vtloukali do hlavy. Pak na mě spáchali ještě jeden podvod, když po celodenním výslechu jsem byl předveden před prokurátora, který

se omlouval, že i on je unavený, že sekretářka musí odejet a že tedy můj výslech nahrají na pásku, která se pak přepíše. Já jsem s tím souhlasil. Různým způsobem na mě byl činěn nátlak. Avšak hned první den, kdy přišel obhájce, jsem výpověď změnil a žádal také o prověření mé účasti na pracovišti na brigádě. To však nebylo učiněno, byl vyslechnut pouze svědek Halachy, který to nemohl přesně vědět. Navrhoval jsem také další svědky, šlo o tři chlapce, kteří byli svědky únosu, vzpomínám si na jména Krajčí a Velký, ale to mi krajský soud zamítl, když jsem nesouhlasil se čtením jejich výpovědí. Po tom všem jsem nakonec při vyšetřování vypovídal tak, abych se dostal do konfrontací s ostatními. Bylo mi vyhrožováno, že dostanu trest smrti, když změním výpověď, i tím, že mi zavřou sestru. Na závěr chci říci, že když se člověk přizná, nezbavuje to orgány činné v trestním řízení zjistit skutečnost. Připojuji se k návrhu svého obhájce.

Obviněný Andrášik: Není prověřena výpověď svědka Urbánka. Chybí také rozbor vody. Kdyby tento rozbor vody seděl, pak by ho vyšetřovatelé nepochybně ke spisu přiložili. Na to navazuje další otázka, kde byla nalezena mrtvola, tam byla utopená. Tím padají výpovědi o jiném průběhu. Já jsem řadu podrobností uvedl ve svém odvolání. Zdůrazňuji jen dva důležité momenty. Především svůj strach a depresivní situaci v té době, totiž pod hrozbou fyzické likvidace formou trestu smrti. Tím u mne vyvolali pocit bezmocnosti a přivedli mě k tomu, abych ve výpovědích taktizoval. Druhý deprimující moment byl můj spoluvězeň na cele, který mi vyhrožoval a přiškrtil mě. I tady byla reálná hrozba fyzické likvidace. Nakonec jsem tedy přikyvoval na jejich obvinění. Když je člověk zlomený, pak s ním manipulují. Ztotožňuji se s návrhem své obhájkyne.

Obviněný Beďač: Pachové stopy se znovu objevily ještě v r. 1985 kdy jsem podal návrh na obnovu, který byl zamítnut i s odkazem na tyto stopy. Bylo zde hovořeno k otázce kolosálnosti tohoto případu, já tvrdím, že takový byl a že nemá obdobu v historii republiky.

Nevěřím, že by všechno skončilo u Pálky. My jsme se obrátili na všechny možné orgány a osobnosti, všechno nakonec končilo u Pálky, ale nevěřím, že on by měl takovou moc. Za tím musel stát někdo mocnější. Zdůrazňuji také potřeby podrobněji zkoumat výpověď Lachmana. Stejně tak dozvědět se, co se dělo v justičním paláci. Já jsem nikdy nepřipouštěl svou účast na činu. Pálka mluvil o nějaké ženě, která vypověděla o mé účasti na diskotéce. Taková výpověď však neexistovala. Teprve po mé vazbě byly opatřovány důkazy. Za základní závadu pokládám to, že věc dozoroval Pješčák, který od tohoto případu šel nahoru. Já jsem tvrdil vždycky a nadále tvrdím, že jsem se ničeho nedopustil. Připojuji se k návrhu svého obhájce.

Obviněný Čerman: Já na rozdíl od ostatních jsem měl na kritickou dobu alibi svou přítomností ve společnosti Francouzek. Pokud jde o plk. Pálku, ten mi vyhrožoval rozbitím rodiny, měl pro nás speciální cely v justičním paláci a vězně, kteří donášeli. Byla to naše izolace, ale kontrolovaná; tím se stalo, že celá ta konstrukce do sebe zapadala. S Francouzky jsme byli také na zábavě 14.7.1976, i tam nás svědkové viděli, ale byli tlačeni k datu 9.7. I když jsem žádal výslech Francouzek s tím, že není problém, aby třeba neoficiálně přijely do republiky, skončilo to tak, že Francouzky nejsou podstatné. Podotýkám také, že s některými spoluobviněnými jsem se prakticky neznal, ale to vyšetřovatelům nevadilo. Orgány VB pracovaly s připraveným scénářem, svědkové byli podle toho připravováni. Výslechy pokračovaly vlastně i na cele od spoluvězňů, kteří věděli všechno. Nakonec jsem také já taktizoval, i když jinak než Andrášik. Pokud jde o deník sester Cohenových, zřejmě si ho vzali sebou domů, takže mohlo dojít k omylům. O jejich pobytu Pálka věděl již dříve. Poukazuji také na to, proč soud nepřipustil svědky ohledně pobytu Vozárové na soustředění, konkrétně mám na mysli svědky, kteří tam s ní byli, nikoliv jen vedoucího, který tam jezdil každý rok. Dodávám ještě, že jsem byl fyzicky napaden spoluvězněm na cele a že celkově kolem tohoto případu byla vytvořena atmosféra strachu. Připojuji se k návrhu obhájce.

Obviněný Dubravický: Přidržuji se toho, co jsem v minulosti vypovídal. Ztotožňuji se s řečí svého obhájce. Věřím, že někdo najde to dobré i to zlé a že bude spravedlivě rozhodnuto.

Obviněný Lachman: Chci říci jenom tolik, že se připojuji k tomu, co zde řekli všichni obhájci.

Veřejné zasedání přerušeno v 15.30 hod. s tím, že rozhodnutí bude vyhlášeno dne 19.10.1990 ve 13 hod.

Dne 19.10.1990 ve 13.00 hod. vyhlásil předseda senátu po závěrečné poradě

I.

R o z s u d e k :

Usnesením Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 25.dubna 1983 sp.zn. I To 17/83 a v řízení, které tomuto usnesení předcházelo, byl porušen zákon v ust. § 2 odst.5, § 256 tr.ř. v neprospěch obviněných.

Toto usnesení v celém rozsahu a dále rozsudek krajského soudu v Bratislavě ze dne 22.zář. 1982 sp.zn. I T 6/82 v odsuzující části se zrušují. Zároveň se zrušují i další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Krajskému soudu v Bratislavě se p ř i k a z u j e , aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.